

ΟΥ

ΟΥ

χων, τουτέστι λογικός (ἐπὶ
ἀνθρώπου).

Оҫмный, αλ, οε. ἐπιθ. νοερός.

2) = раздмный 1. σημασ.

Оҫмовредность, η. θηλ. φρενο-
βλάβεια, παραφροσύνη.

Оҫмовредный, αλ, οε. ἐπιθ.
φρενοβλαβής, νοοβλαβής, παρ-
άφρων.

Оҫмолчабю, εшн. ά.ορ.-λчάχх.
μ.-лчд, ηшн. ά.ποσιωπάω-ω,
ήτυχάζω (137). 2) μετότ.
παρασιωπάω-ω, ά.ποσιωπάω
-ω(τι). = оҫтаебю. παρβλ.
молчд.

Оҫмоллю, εшн. μ.-лю, ηшн. ι-
κετεύω, καθικετεύω, έξιχε-
τεύω, δυσωπέω-ω, έχδυσω-
πέω-ω, καταδυσωπέω-ω,
παρακαλέω-ω. παρβλ. мо-
лю, και οҫмнлостнвллю.
Σπαθ.-сλ. και περιφραστ.
оҫмоллю емь. (ψαλμ.
134. оҫмолнтсλ. παρακλη-
θήσεται).

Оҫмдрлю, εшн. μ.-дрлю, ηшн.
σοφίζω, σοφώω-ω, συνετίζω.
2) = оҫпремдрлю. 3) σοφί-
ζομαί τι, έπινόω, δολιεύομαι.
(173. оҫмдрн нбчто. sópи-
сáι τι). Σμεσ.-сλ. σοφίζο-

μαι, συνετέω-ω, φρονέω-ω
(ψαλ. 93. бдін. . оҫмдрн-
теса. μωροι. τ. φρονήσατε).

Оҫмдчлю, εшн. μ.-чд, ηшн. τυ-
ραννέω-ω. = мдчд.

Оҫмх, ά. άрс. νοῦς. 2) νόημα,
σημασία.

Оҫмывлю, εшн. μ.-мылю, εшн.
= мылю. Σμεσ. και παθ.-сλ.
νίπτομαι, πλήνομαι, λούομαι.
= нзмывлюсλ.

Оҫмышленіе, іλ. οὐδ. έπινόη-
μα, έπινόησις, έννόημα, έφεύ-
ρεσις. 2) νόημα (194) = помы-
шленіе.

Оҫмышллю, εшн. μ.-шлю, εшн.
шн. έπινόεω-ω, έννοεω-ω (161).
= смышллю. 2) сҫмышллю
βουλεύομαί τι. = совѣщавлю
(Нсаї.3. 10. оҫмыісшшл со-
вѣтз лчкáвнн. βεβούλευν-
ται βουλήν πονηράν).

Оҫмѣніе, іλ. οὐδ. έπιστήμη,
έπιστημοσύνη, έμπειρία, έπι-
τήδευσις = знáніе.

Оҫмѣреніе, іλ. οὐδ. = τω έπομ.

Оҫмѣренность, η. θηλ. μετρίο-
της, συμμετρία, μετριοφρο-
σύνη.

Оҫмѣренный, αλ, οε. ἐπιθ. μέ-
τριος, σύμμετρος = мѣрный.